

“Із віншуванням і колядою приходить свято в кожну хату”

Щоразу в останній робочий день року працівники залізничних підприємств Тернопільської дирекції з нетерпінням очікують святкового дійства, яке їм дарують творчі колективи Будинку науки і техніки Тернопільської дирекції залізничних перевезень. І цього разу 28 грудня у майже 20 залізничних підрозділах Тернопільської дирекції вранці звучали привітання від Діда Мороза, Снігуроньки, Нового року та лунала різдвяна коляда.

– Традиція вітати залізничників із новорічними й різдвяними святами започаткована ще 17 років тому, – розповідає директор Будинку науки і техніки дирекції Василь Зарудний. – Дійство відбувається за сценарієм, учасниками якого є чоловічий квартет “Галичани” і жінки-залізничниці – учасниці творчих конкурсів художньої самодіяльності. Минулими роками я брав акордеон, і під його акомпанемент лунала коляда. Тепер ми колядуємо без музичного супроводу – акапельно і переконані, що таке звучання краще відтворює глибинний зміст різдвяної коляди.

Творчий “десант” – це одинадцять учасників, що виконують свої ролі, співають професійно і вкладають у це дійство всю душу. Глядачі це відчувають, тому святкова програма має успіх серед залізничників і позитивно впливає на виконавців. Говорю це з багаторічного досвіду проведення таких дійств, бо вже наступно-

го дня від втоми не залишається й сліду.

У перші роки започаткування такої традиції впродовж дня встигали відвідати не всі підрозділи залізничної Тернопільської дирекції залізничних перевезень – не було транспорту, добиралися, як могли. Надалі керівництво дирекції подбало про транспорт, і тепер мікроавтобусом встигаємо побувати практично у всіх залізничних підприємствах. Свого часу автотранспортом нас забезпечували у Тернопільській дистанції сигналізації і зв'язку, якою керував Роман Ликавський, зараз про автотранспорт для нашого творчого колективу дбає начальник Тернопільської дистанції електропостачання Володимир Антонішин. Хочу подякувати начальнику Тернопільської дирекції Віталію Савчуку за належну увагу до Будинку науки і техніки, він завжди цікавиться, чи потребуємо якоїсь допомоги, і старається допомогти.

Маючи досвід проведення таких заходів, здавалося б, не повинні хвилюватися. Та все ж переживаємо, бо прагнемо, щоб кожне сказане слово, кожна пісня, коляда залишила у душах залізничників гарний спогад, додала святкового настрою. Тому стараємося, щоб святкове дійство щороку ставало яскравішим і кращим.

Першими глядачами святкового дійства традиційно є працівники управління будівельно-монтажних робіт і цивільних споруд №2. Особлива повага до цього підприємства зумовлена насамперед тим, що будівельники ремонтують приміщення Будинку науки і техніки, дбають, щоб взимку в ньому було тепло і затишно не лише дітям залізничників, які тут займаються у гуртках, але й дорослим – учасникам колективів художньої самодіяльності. Цього року першою вітанню з нагоди новорічно-різдвяних свят 25 грудня в Будинку науки і техніки приймала ветеранська організація Тернопільської дирекції залізничних перевезень під головуванням Ніни Вавришук. Маємо чіткий графік відвідання залізничних підрозділів, у якому розписано все по хвиликах, та коли все ж виникають незначні запізнення, залізничники на нас чекають із нетерпінням і завжди щиро зустрічають, колядують разом із нами. На Тернопільському вокзалі за традицією виступаємо трічч – спочатку біля святкової ялинки на пероні вокзалу, потім – у залі очікування перед пасажирами і втретє – перед працівниками вокзалу. У локомотивному депо Тернопіль, окрім працівників адміністрації депо, глядачами є працівники цехів, які теж хочуть слухати новорічно-різдвяну програму.

Ми знаємо, що нас завжди чекає персонал і пацієнти відділкової клінічної лікарні станції Тернопіль, тож не оминаємо жодного відділення лікарні.

Начальник Тернопільської дистанції електропостачання Володимир Васильович Антонішин

щоразу із задоволенням слухає коляду у виконанні творчого колективу Будинку науки і техніки. Ось як він прокоментував такі виступи: “Працівники нашої дистанції щороку очікують приїзду колядників. Це й не дивно, адже жодне свято не несе у собі стільки

доброї, позитивної енергетики, як Різдво. Переконали, що за своєю емоційністю та образністю жодні інші пісні не можуть зрівнятися з колядами, адже вони є нашим духовним багатством, дорогою пам'яттю нашого народу. Коляда у виконанні чотирьох чоловіків і чотирьох жіночих голосів звучить настільки гарно, що у такі моменти відчуваєш велике душевне піднесення”.

Головний ревізор з безпеки руху поїздів і автотранспорту Тернопільської ревізорської дільниці Володимир Михайлишин щоразу буває на таких святкових дійствах і теж ділиться своїми враженнями:

“Я дуже люблю слухати коляду у виконанні цих колективів, – говорить Володимир Романович. – Тому коли чую свої улюблені колядки “Нова радість стала...”, “Небо і земля...”, то відчуваю піднесення духу і насагу до життя. Я дуже тішусь, що учасницею цього дійства є моя донька Олена, інженер з охорони праці

Тернопільської дистанції електропостачання. Зазвичай вона виконує роль Снігуроньки”.

До слова, у ролі Нового року цього разу виступав 9-річний Богданчик, син провідного інженера комерційного відділу дирекції В'ячеслава Волошина.

Багаторічна учасниця концертного дійства Ірина Федчук, в.о. начальника вантажного району станції Тернопіль, отримує справжню насолоду, співаючи колядки, і кожного року живе в очікуванні новорічно-різдвяної програми.

– Багато років у жіночому колективі колядували Оксана Вільхова – головний інженер з охорони праці Тернопільської дистанції сигналізації і зв'язку, Іванна Мельничук – майстер управління будівельно-монтажних робіт і цивільних споруд №2, Наталія Владика – інженер з охорони праці І-ї категорії вагонного депо Тернопіль, – розповідає Василь Зарудний. – Шкода, що через певні обставини нині вони не виступають із нами. Я дуже вдячний їм за гарний спів, за душевність, з якою вони виконували кожну коляду. Думаю, що новорічно-різдвяна програма і цього року сподобалася нашим колегам-залізничникам.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

“Без Лікарняної каси було би дуже важко...”

Технік Івано-Франківської дистанції колії Марія Яніцька у дистанції трудиться вже 22 роки в одному із чотирьох околідків дистанції, обслуговуючи дільницю Моршин – Івано-Франківськ. Робота не проста, вимагає уваги і точності у вимірах, аби підготувати технічний паспорт кривих. Словом, усю роботу, пов'язану з колійною справою, яку виконують працівники околідків дистанції, технік відображає у звітах і табелях. Марія Володимирівна тісно співпрацює зі старшим інженером технічного відділу дистанції колії Марією Абрам'юк, зі старшим шляховим майстром Василем Олексиним, шляховими майстрами Віталієм Радухівським,

Степаном Шашкевичем, Богданом Грицюком та іншими.

– На нашій дільниці трудиться близько 80 працівників, і нам складно працювалося б без злагодженої роботи усього колективу, – розповідає технік Марія Яніцька.

Для працівників дистанції колії не буває поганої погоди, доводиться працювати у будь-яку погоду, навіть у негоду. Однак Марія Володимирівна не нарікає на свою роботу, цей факт вона обирала самостійно. У дитинстві їй частенько доводилося їздити поїздом до бабусі в Білорусь, і далека поїздка дівчині подобалася. Ймовірно, що саме це й спонукало її в подальшому задуматися

про можливість роботи на залізниці. Марія Володимирівна вступила до Чернівецького технікуму залізничного транспорту на спеціальність “технік-колійник” і почала працювати у дистанції колії.

– Тоді ще я не усвідомлювала, наскільки не проста для жінки робота за цією спеціальністю, та поступово вникла у всі її деталі і розуміюся в усіх питаннях, що стосуються колії. До речі, мій чоловік теж працював у нашій дистанції колії.

Оскільки працювати технікові частіше доводиться все ж на дільниці за будь-якої погоди, то не так легко вберегтися від недуг. Минулого року Марія Володимирівна відчула

проблеми зі здоров'ям і звернулася за допомогою до фахівців Івано-Франківської обласної клінічної лікарні, де її прооперували.

– Самотужки оплатити операцію не змогла б, заробітки у нас невеликі, – говорить Марія Яніцька. – Завдяки членству в Лікарняній касі я сподівалася, що не залишусь зі своєю бідою наодинці. Мої сподівання не були марні, мені компенсували 6 тисяч гривень, саме стільки коштів я витратила на медикаменти. Дуже вдячна за матеріальну підтримку Лікарняній касі, яку отримала саме тоді, коли її найбільше потребувала.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізничної та дорпрофсож
Ресурсне свідцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 403.
Замовлення 67.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.